

بسم الله الرحمن الرحيم

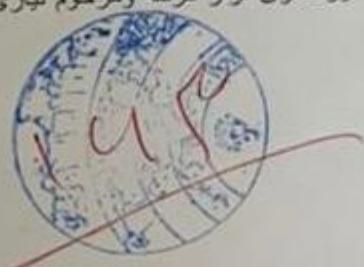
مسوده

مرامنامه جماعت اسلامی افغانستان

مقدمه

میهن اسلامی ما از همان بامدادان گرایش به آنون رها بخش اسلام و پذیرفتن آموزه های آن بحث چرا غ راه زندگی، از جایگاه رفیع و بلندی در رشد و نشر فرهنگ اسلامی برخوردار گردیده و ابر مردانی در عرصه های مختلف علوم تقدیم جامعه اسلامی کرده است که تا هنوز هم نام های آنان سرفهرست اسماء مفکران دانشوران بود. ویگاه شخصیتی که در دو قرن اخیر می توان از آن برد سید جمال الدین افغانی است که به حق لقب بیدارگر شرق و طلایه دار جنبش های آزادی بخش در جهان اسلام را از آن خود کرده و جنبش های ضد استعماری و مشروطه خواهی در کشور به اندیشه های او گره خورده است که خود گویا بر افغانی بودن نهضت اسلامی افغانستان می باشد و بیجا خواهد بود در پیوند به این موضوع از حرکت مشروطه خواهی کشور به رهبری مولوی عبدالرؤوف قدھاری و نهضت حزب الله به رهبری مولوی عبدالغنى مشهور به مولوی قلعه بلند نام برد.

ریشه های نهضت اسلامی معاصر افغانستان به اواسط دهه سی بر می گردد که در آن دوران تعدادی از شاگردان مدرسه علوم شرعی در پغمان با الهام از وضع سیاست موجود، واکنش در برابر فعالیت های سربازگرانه گروه ها وابسته به اتحاد شوروی، در مکاتب و پوهنتون از جمله مدارس دینی رسمی، آگاهی از موضع دین سنتی از نظام کمونیستی در آسیای میانه و آشنازی به نقش سید جمال الدین در خیزش های جهان اسلام و عرب خوبیش را آماده این معرفه کردند. با آمدن استاد غلام محمد نیازی از مصر در اواخر ۱۳۳۶ و انتقال تجارب مبارزاتی جنبش های اسلامی جهان عرب، این حرکت قوت پیشتر کسب کرد. دامنه این حرکت فرهنگی سیاسی در دهه دموکراسی تحت نام مسلمان جوانان وسعت قابل توجه نموده و در اوآخر دهه چهل حرکت های دانشجویی وابسته به گروه های چپ را از طریق تدویر اجتماعات به مناسبت های مختلف در مراکز علمی و تعلیمی به چالش گرفت که مرحوم عبدالرحیم نیازی محصل پوهنخی شر عیات و انجینر حبیب الرحمن محصل پولی تختیک در درخشش حرکت درین مرحله از نقش تعین کننده برخوردار بودند در اوآخر همین دهه است که تعداد از اعضاء اولی این حرکت از جمله استاد ربانی بعد از تکمیل دوره ماستری خوش وارد کابل شده و در نقش محور فکری قرار گرفته و مرحوم نیازی و انجینر

حبيب الرحمن، انجینر سیف الدین، عطیتی و مولوی حبيب الرحمن در نقش حلته وصل بین استادان و قاعده
حرکت در سطح جوانان فعالیت می کنند.

با گذشت هر روز در میان جوانان این احسان قوت مهی گرفت که با خاطر خلوگیری از تشتت باید برای
جوانان هیئت رهبری تعیین گردد که در نتیجه از طریق اجتماعی مرکب از 260 نفر محصل بتاریخ دوازده

میزان 1350 در مسجد پولی تخفیک برادران ذیل هریک:
انجینر حبيب الرحمن، مولوی حبيب الرحمن، انجینر سیف الدین، انجینر حکمتیار و غلام ربانی عطیتی در
سنت رهبری این حریان قرار گرفتند و فعالیت های علمی خویش را تحت نام جوانان مسلمان در مراکز

علمی و تعلیمی به گونه منظم پیش می برند.
این حرکت در هفته‌ی اخر حمل سال 1352 بعد از توافق روی آخرین اساسنامه تشکیلاتی ، تحت نام
«جمعیت اسلامی افغانستان» به فعالیت خود ادامه داد . در آن روزگار ارامش ظاهری از طوفان خطیری

خبر میداد که بعدها با کوئنای سردار محمد داود همه آنچه پیش بینی می شد بوقوع پیوست .
جمعیت اسلامی افغانستان که می خواست فقط از طریق فعالیت های فرهنگی و سیاسی ادای رسالت نماید ،
بعد از کوئنای مخد داود خان نه تنها اینکه دروازه فعالیت های فرهنگی و سیاسی برویش مسدود گردید
بلکه اعضای آن مورد تهدید و تعقیب قرار گرفتند . دستگیری ها مرحله به مرحله اغاز شد . رهبران
ومسولان مهم در فهرست دستگیری های دولت قرار گرفتند . انجینر حبيب الرحمن منشی جمعیت اسلامی
افغانستان از نخستین دستگران در غرب 1352 خورشیدی توسط پولیس سردار محمد داود بود .
تعدادی از اعضای جمعیت که از این بگیر و بیندها نجات یافته و امکان پناه بردن به خارج از کشور را
داشتند به پاکستان هجرت نمودند .

در سل 1354 شورای رهبری جمعیت (اعضایی که قادر به خروج از کشور شده بودند) تشکیل جلسه
دادند و بعد از بررسی اوضاع به این نتیجه رسیدند که گروه های وابسته به اتحاد شوروی دیر یا زود سردار
محمد داود را از قدرت کنار زده و نظام استنادی کمونیستی را در کشور پیاده خواهند نمود و کشور در
دامان کمونیسم سقوط خواهد کرد . با درنظرداشت این اوضاع جمعیت بنیان مبارزة مسلحانه را در دستور
کار خود قرار داد و قبل از اینکه اقدامی صورت بگیرد ، تماسهایی با سردار محمد داود برقرار و برایش
تنکر داده شد : هرگاه خواسته باشد نظام مستقل از نفوذ اتحاد شوروی را در کشور پی ریزد . جمعیت
خطر نشان گرد که بدون چشم داشتن به امتیازی امده هر نوع همکاری است . هر چند او اطمینان می
داد که به زودی در این مورد اقدام خواهد نمود ، اما کار از کار گشته بود .

پس از کودتای 7 نور 1357 مرحله جهاد مسلحه آغاز شد ، و با تهاجم اردوی سرخ به کشور ما ، این جریان گستردۀ و فراگیر گردید . در دوران جهاد ، اعضاي جمعیت در پیشایش رستاخیز عظیم اسلامی و ملت از ازاده خود حمامه های بزرگی افریدند .

سلهای جهاد ، دوران فدایکاری ها و قربانی های بیدریغی بود که هزاران جوان مجاهد و پیکار گر جمعیت در صحنۀ های پرافخار دفاع از ازادی واستقلال کشور حام شهادت نوشیدند . سرانجام حمامه بزرگ مردم افغانستان به پیروزی رسید و حکومت مجاهدین تشکیل گردید . اما فتنه ها پایان نیافت . جنگ افروزان و مداخله گران خارجی ملت ما را ارام نگذاشتند . جنگهای تحملی شعله ور گردید . بار دیگر جمعیت به عنوان علم بردار دفاع و مقاومت با ملت مقاوم و از ادیخواه و متحدان سیاسی و نظامی آن در دوران مقاومت متهم قربانی های بیدریغ و سنگینی گردید . همانگونه که در مبارزه در برابر تهاجم کمونیسم بین المللی پیروزی نصیب ملت ما گردیده بود ، این بار نیز جمعیت اسلامی افغانستان با حمامه افرینی های خود در راه دفاع از وطن و ناموس و نجات از شر دهشت افگان و حامیان بیرونی آنان حاضر به انتقال مسالمت امنیز قدرت به عنوان شهکاری در تاریخ افغانستان گردید .

طی سلهای پرافخار مبارزه علیه تجاوز کمونیزم بین المللی و تروریزم ، جمعیت از یک حزب سیاسی فرهنگی و نظامی به یک جریان عظیم و سرتاسری ملی تبدیل شد و اکنون در میان همه اقوام و همه اقوام ، در بین مردان و زنان ، در صفواف علماء و روشنفکران ، جوانان و نسلهای برخاسته از جهاد و مقاومت دارای پایگاه قوی و نیرومندی گردیده است .

اکنون که جامعه و کشور ما وارد مرحله جدیدی از حیات اجتماعی و سیاسی خود شده است ؟ جمعیت با درک کامل از شرایط و اوضاع کنونی درجهت رسیدن به اهداف بزرگ اسلامی و ملت خویش میخواهد در راه انجام این رسالت بزرگ میهند کما کان به مبارزات خویش ادامه بدهد .

جمعیت از اولین روز های آغاز مبارزه اهداف بزرگ خود را در تحقیق مطالب ذیل مطرح ساخته است :

دفاع از ارزش های اسلامی و ملی ، حاکمیت ملی ، استقلال سیاسی و تمامیت ارضی ، تحکیم وحدت ملی ، تأمین عدالت بر پایه تعالیم والای اسلام و ساختن فرد مسلمان ، ایجاد خانواده اسلامی و با لآخره رسیدن به قدرت سیاسی در چهار چوب قوانین ناقدۀ کشور .

برنامۀ جمعیت در امور سیاسی ، اقتصادی ، فرهنگی و اجتماعی بطور عده در موارد زیرین خلاصه می گردد :

۱- امور سیاسی :

برنامه جمعیت در امور سیاسی به دو بخش سیاست داخلی و سیاست خارجی تقسیم می‌گردد :

الف : سیاست داخلی :

- ۱- حاکمیت ملی ، حفظ و تأمین استقلال و وحدت ملی ، پاسداری از تمامیت ارضی ، صلح و ثبات دائمی ، فرهنگ و هنر اسلامی و ملی پایه‌های اسلامی سیاست داخلی جمعیت را تشکیل می‌دهد.
- ۲- جمعیت در شرایط کنونی تلاش می‌ورزد تا افتخار ملی را از راه توسعه سیاسی ، اجتماعی ، اقتصادی ، فرهنگی و تعیین ارزش‌های معنوی در پرتو تعالیم اسلام و احکام مندرج در قانون اساسی تأمین کند . جمعیت در دسترسی به این اهداف با تشكل های دیگر مشارکت فعال را مورد توجه قرار میدهد .
- ۳- جمعیت از آزادیهای فردی و اجتماعی ، همگرایی و وفاق ملی ، و حقوق حقه مردم دفاع می‌نماید و بر ضد هر نوع تبعیض ، بی عدالتی و فساد اداری مبارزه می‌کند .
- ۴- جمعیت با تأکید و باور به مرجعیت شریعت اسلامی در امر قانونگذاری ، تشکیل دولت را حق مردم می‌داند و معتقد است که انسان عالی ترین مظہر قدرت الهی در منظومه افرینش افریده ای است از اراده و مکلف برای تنظیم حیات اجتماعی خویش . بهترین راه استفاده از این حق برگزاری انتخابات عمومی ، ازاد ، سری و مستقیم می‌باشد .
- ۵- از نگاه جمعیت تنها دولت و نظامی مشروعیت دارد که براساس اراده مردم تشکیل شده باشد ، و مشروعیت چنین دولتی تا زمانی ادامه می‌باید که از یکطرف دارای صلاحیت و کفايت حفظ حقوق و آزادیهای فردی و اجتماعی احاد ملت باشد و از طرف دیگر در عمل ان را محترم بشارد و در حفظ و استحکام ان با همه امکانات خویش تلاش ورزد .
- ۶- جمعیت اسلامی افغانستان فراهم نمودن زمینه های استفاده از حقوق و آزادیهای انسانی را در نظام حقوقی اسلام ، قانون اساسی و حقوق بشر از وجایب دولت می‌داند .
- ۷- از نظر جمعیت شهروندان افغانستان بدون هر گونه تبعیض حق دارند مناسب به اهلیت و شایستگی خویش در امور کشور سهم بگیرند ، لذا هیچ کن را که اهلیت و شایستگی خدمت در دولت را داشته باشد نمی‌توان از این حق محروم ساخت ، مگر طبق حکم محکمه با صلاحیت .
- ۸- تلاش برای ایجاد محیط مساعد جهت رشد فضائل اخلاقی براساس ایمان ، تقوی و مبارزه بر ضد کلیه مظاهر فساد از اهمیت ویژه نزد جمعیت برخوردار است .
- ۹- جمعیت هرگونه انحصار طلبی واستبداد را و اعمال سلیقه های فردی و گروهی در تصمیم گیری هارا ممنوع می‌داند .

- 10- جمعیت هر نوع تبعیض را مردود می شمارد و با نفی خشونت و زور گویی از تعیین ازادیهای مشروع مانند ازادی بیان و آندیشه و ایجاد زمینه های تفاهم و مشارکت ملی حمایت می نماید.
- 11- حاکمیت ملی تجزیه ناپذیر است و هیچ قدرتی نمی تواند حاکمیت ملی مردم افغانستان را سلب نماید در شرایط فعلی ، جمعیت نظام جمهوری پارلمانی را مناسبترین نظام برای مردم افغانستان می داند.
- 12- در حالی که جمعیت از تعدد احزاب سیاسی حمایت می نماید ، حزب مخالف ازنگاه جمعیت مفهوم نظارت و احتساب و همکاری در جهت اصلاح نظام را دارد ، نه رقابت منفی و تضعیف و بننام سازی حکومت.

ب- سیاست خارجی :

- برای جمعیت در عرصه سیاست خارجی و مناسبات بین المللی، رعایت منافع ملی کشور ملاک عمل است . با درنظر داشت همین اصل جمعیت از حاکمیت ملی و تمامیت ارضی و حقوق والای انسانی بحیث ارزش‌های نهایت مهم با قاطعیت دفاع می نماید و در برابر هر اقدامی که این ارزش‌های عالی را خشنه دار سازد جدا مقابله می کند . توسل بزور در اصل منازعات بین المللی در همه اشکال آن از نظر جمعیت مردود است .
- در عرصه روابط بین المللی جمعیت با رعایت اصول زیست باهمی ، احترام متقابل به حاکمیت و استقلال ملی کشورها و عدم مداخله در امور یکدیگر، می خواهد با تمام کشورهای جهان بویژه همسایه ها و کشورهای اسلامی ، روابط حسن و دوستی مستحکم و پایدار برقرار گردد .
- جمعیت در امور بین المللی به منشور سازمان ملل متحد ، اعلامیه جهانی حقوق بشر و دیگر مبنای ها و اسناد حقوق بین المللی که با ارزش های دینی و فرهنگی ما در تضاد نباشد ، احترام می کنار .
- جمعیت استقرار صلح و نبات در جهان را برای رفاه و پیشرفت مزید پسر یک امر ضروری تلقی نموده و از همه کشورهای جهان می خواهد که منازعات ذات البینی خویش را از راه مسالمت امیز حل و فصل نمایند .
- جمعیت عقیده دارد که پالیسی های غیر متوازن و عاقبت نیندیشانه حکومت های زورگو و غیر دموکراتیک و افزون طلبی های بزرگی از کشورهای بزرگ در نقاط مختلف جهان ، بزرگترین عمل بروز کشمکش های خونین و ویرانگر می باشد . چنین کشمکش ها نه تنها صلح و ارامش منطقه ای را بر هم می زند بلکه خطر بزرگی را منوجه صلح و نبات جهانی نیز می سازد . از

دیدگاه جمیعت، برای رفع این خطر باید به سازمان ملل متحد موقع داده شود، مطابق منشور خود عمل نماید.

6. جمیعت خواهان مناسبات و همکاری های دو جانبی وجود جنده با سایر کشورها بوده و بر ضد هر گونه استعمار و نفوذ بیگانه در کشور مبارزه خواهد کرد.
7. جمیعت با ترویج در همه اشکال و انواع آن جه فردی و چه دولتی، مخالف است و مبارزه با اینرا مسؤولیت جامعه جهانی می دارد و در عین حال خواهان تعریف روشن و مورد اتفاق جامعه جهانی در مورد آن است تا مبارزات مشروع و برق ملتها در راه آزادی واستقلال و کرامت انسانی شان از آن تدقیک گردد.
8. جمیعت از مبارزات عدالت های محکوم و مظلوم در راه احراق حقوق حقه و کرامت انسانی شان حمایت و پشتیبانی می کند.

2. در عرصه امور اجتماعی:
- با در نظر داشت این واقعیت که هدف اساسی ایجاد حکومت ها و فلسفه وجودی تشکیل جریان های سیاسی و اجتماعی همانا خدمتگزاری به مردم است؛ جمیعت پایه های سیاست اجتماعی خود در راه تربیت، رفاه و سعادت جامعه را بگونه ذیل مطرح می سازد:
- از انجليزیک خانواده سنگ زبرین بنای جامعه انسانی را تشکیل میدهد، جمیعت توجه به امور خانواده و تربیت آن را اساسی ترین گام در جهت سعادت و آشیش جامعه می دارد و دولت را موظف میداند که اجرای امور ذیل را در دستور کار خود قرار دهد:
- اهتمام به صحت وسلامت طفل و مادر و ایجاد زمینه های بهدافشی برای آنان.
 - توجه به تربیه کودکان ورشد سالم آنان در روشانی اموزه های تربیتی اسلام و تجارت امروزین بشری.
 - مواظبت از اطفال ندار و بنتم و بی سرپرست.
 - توجه جدی به تربیه نسل جوان در همه نقاط کشور و ایجاد زمینه تحصیل و تربیت بدنی برای آنان که گرانها ترین سرمایه جامعه می باشند.
 - از نظر جمیعت دولت مسؤولیت دارد تا برای احراق حقوق زنان ذیل توجه نماید.
 - تنظیم برنامه های ملی و دولتی برای کمک به افراد و خانواده های فقر، محروم، کهنسال و نیازمند.
 - ایجاد پرورشگاه ها در مرکز و ولایت کشور.

اهتمام جدی به آسیب دیدگان و معلولان بویژه خانواده های شهدا و ایجاد اشتغال فرا خور احوال اثنان.

- زمینه سازی برای ایجاد شغل برای بیکاران.
- جلوگیری از استخدام کودکان در کارهای شاقه و طاقت فرسا.
- جمعیت برای رشد سالم جامعه خواهان تشکیل و توسعهٔ اتحادیه های صنفی و مسلکی می باشد تا به صورت متشکل از حقوق و منافع خویش دفاع نموده بتواند.
- جمعیت در حالی که از سهمگیری افراد و تشکیل سازمانهای خبریه و نهادهای تعاونی ملی حمایت می کند؛ خواهان آن است که دولت نهادهای بزرگ خدماتی و تعاونی را که ایجاب سازماندهی گستردۀ را می کند جهت عرضه خدمات بهتر به مردم، ایجاد، اداره و تنظیم نماید.
- جمعیت هیچ نوع تعصب و تفرق نژادی، لسانی، مذهبی و منطقه‌یی، طبقاتی و جنسی را نمی پذیرد و با هر گونه مظاهر تعصب با توانمندی تمام مبارزه می کند. جمعیت باور دارد که همه مردم افغانستان باهم برادر و از حقوق و مکلفت های یکسان برخوردارند.

3- امور تعلیمی و تربیتی:

جمعیت تعلیم و تربیت را فریضه دینی، وجیبه میهانی و نیاز اساسی رشد و تکامل جامعه انسانی می داند، مبارزه با بیسوادی را تنها مسؤولیت حکومت نمی داند، بلکه آن را رسالت ملی هر شهروند این کشور تلقی می کند.

از نظر جمعیت تعليمات دوره ثالثی در کشور باید امر اجباری باشد. همزمان با تعمیم هر چه بیشتر تعلیم و تربیه در کشور، توجه بیشتر به کیفتی آن از اهمیت زیادی برخوردار است. هدف اساسی از تعلیم و تربیه در افغانستان باید تربیة نسل اگاه، متدين، دانشمند، متخصص و متعدد، وطندوست و مسؤولیت پذیر باشد.

در پهلوی مکاتب و مراکز تعلیمی و تربیتی دولتی جمعیت مراکز تعلیمی و تربیتی خصوصی را با رعایت اصول و مقررات و نظام تعليمی در کشور لازم می داند.

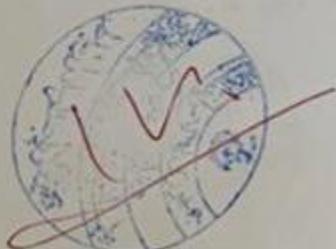
از انگلیکه افغانستان در برخی از مراحل تاریخ خود به عنوان یکی از حوزه های مهم علمی و تمدنی شناخته شده است جمعیت خواهان ایجاد مراکز علمی و بروهشی دولتی و خصوصی برای درخشش بیشتر این تمدن و رشد علوم و معارف است.

نوجه به تالیف و گسترش مراکز و مدارس تعلیمات دینی در کشور یکی از نیازهای اساسی جامعه است . نبود مراکز نیرومند و مجهز تعلیمات دینی در کشور باعث پیوستن جوانان ما به مدارس دینی در کشورهای مختلف گردیده است . و چه بسا که فرآیند سلیقه ها و اشکل متنوع مکاتب فکری باعث ظهور ناهنجاری هایی در کشور و عامل آشوبها و برخوردها می شود . دولت و مردم هر دو مکلف اند در ایجاد چنین کاتون های مجهز، ابتکار عمل را بست گیرند تا جوانان وطن که ارزوی تحصیلات دینی را دارند ، در آن حذف شوند .

4 - در عرصه فرهنگ :

- 1- فرهنگ در منهوم وسیع ان روش زندگی و اینهای تمام نمای هویت جامعه ، ارزش ها و میراث تمدنی آن میباشد . بدون تردید فرهنگ اسلامی محور تمدن جامعه و کشور ما است . با توجه به این محوریت جمعیت از کثرت گزایی و تنوع فرهنگی حمایت می کند و به جای منازعه ای فرهنگی بر همکاری فرهنگی تأکید می کند . سیاست فرهنگی جمعیت مبتنی بر اعطاف پذیری ، مبدله و گفتگوی فرهنگی استوار است و مبتنی بر این سیاست از مزایای فرهنگ و تمدن های دیگر در پیشرفت افغانستان استفاده به عمل می آورد .
- 2- با توجه به دیدگاه جمعیت در عرصه فرهنگی ، ملت افغانستان با وجود آنکه از اقوام و قبایل وزبان های مختلف تشکیل گردیده است دارای فرهنگ پربار و مشترک اسلامی و ملی است . جمعیت بر حفظ و غنامندی هر چه بیشتر این فرهنگ تأکید دارد .
- 3- جمعیت به این باور است که با احیا و ایجاد نهادهای فرهنگی می توان در راه رشد ادبیات زبان های ملی و افرینش اثار هنری گام های بلندی را برداشت .
- 4- جمعیت برای شگوفابی بیشتر فرهنگ دینی و ملی افغانستان ، لازم می داند تا برنامه های همه جانبی جهت پرورش استعدادهای فرهنگی و هنری در کشور طرح و جهت ابداع اثار ارزشمند فرهنگی و هنری و ابداع نشر و پخش این گونه اثار از هیچگونه تلاش دریغ نگردد .
- 5- جمعیت از ازادی بیان و مطبوعات در کشور حمایت و پشتیبانی می کند . و مداخله دولت را بیرون از چارچوب قانون برای محدود ساختن از ازادی مطبوعات تخلف صریح از حق ازادی بیان می داند .
- 6- به نظر جمعیت دولت وظیفه دارد که در راستای بالندگی فرهنگ اسلامی و ملی کشور تدابیری را اتخاذ نماید که از اثرات سوء سایر فرهنگ ها در امنیت مماند .

۵- در عرصه اقتصاد: هدف اساسی جمعیت در بخش اقتصاد، راهی و نجات مردم از فقر و محرومیت، تامین آسایش، بالا بردن سطح زندگی آنان، توسعه و رشد اقتصاد ملی و تامین عدالت در جامعه است. بردن مطح زندگی آنها، خواستار آن است که برنامه های جامع و مؤثر اقتصادی جهت اکتشاف جمعیت برای رسیدن به این اهداف، خواستار آن است که برنامه های جامع و مؤثر اقتصادی جهت اکتشاف و تقویت اقتصاد ملی وضع و عملی گردد: تلاش برای دستیابی به اصل خود کفایی، به کار انداختن ظرفیت های ملی، بهره برداری از ذخایر طبیعی و منابع گوناگون انرژی در کشور با استفاده از دانش و تکالوژی معاصر، جلب سرمایه گذاری خارجی، توجه به اقتصاد بازار با نظرارت دقیق دولت، فراهم نمودن تسهیلات برای ناجران ملی، حفاظت از املاک و ثروت های ملی و نجات آن از دست برد و تصرف افراد حقیقی و حکمی و حوادث طبیعی.

حمایت و تلاش از فعالیت در جهت توسعه ای بانکداری اسلامی، از نظر جمعیت بانک مرکزی به جای رقابت با بانک های تجاری باید مسئولیت نظارت و تنظیم آنها را بعده گردد و یک نظام سالم پولی را در کشور رهبری نماید. زیرا در هر اقتصادی که دولت با بخش خصوصی به رقابت برخاسته است باعث سقوط کامل آن و منجر به انحصار کامل دولت گردیده و زمینه رقابت کامل و ازاد را که برآمده اصلی در آن مصرف کنندگان و کتله های بزرگ شهر وندان می باشند از بین مبیند.

- جمعیت از اقتصاد مختلف ورقابی در کشور حمایت نموده و مؤسسات اقتصادی از نظر جمعیت می توانند به اساس سه نوع مالکیت فعالیت نمایند: مؤسسات اقتصادی کاملاً خصوصی، مؤسسات اقتصادی کاملاً دولتی، و مؤسسات اقتصادی مختلف که بتوانند بطور کامل و ازاد با یکیگر رقابت و همکاری نمایند.

توزیع عادلانه عوائد ملی اکتشاف متوازن در کشور از طریق برنامه های کوتاه مدت و دراز مدت یکی از خواست های اساسی جمعیت در جهت تحقق عدالت اقتصادی بحسب می رود. جمعیت علاقمند است از طریق بالا بردن سطح تولیدات ملی و تشویق سرمایه گذاری کشور به سوی خود کفایی سوق گردد و از طریق ازدیاد معلومات و شناخت، راه های غنی فاخت و سود جویی غیر

علاقه در تجارت مسدود گردد . جمعیت بخاطر رُد فعالیت های تاجران بخشن خصوصی در کشور به این باور است که باید هرگونه مانعی که ستد تسریع فعالیت های اقتصادی گردد برطرف شود .

از انجیلیکه سرمایه گذاری خارجی حائز نقش تعیین گشته در جهت رشد و توسعه اقتصادی کشور در شرایط کوئنی می باشد ؛ لذا جمعیت لازم می داند که این مسئله در محراق توجه قرار گردد و تسهیلات اداری و گمرکی برای این منظور تامین گردد . در عین حال سهمگیری سرمایه گذاران و تاجران در توسعه اقتصادی کشور ، از اولویت های برنامه های اقتصادی دولت باید باشد .

جمعیت طرفدار بیلانس نادیات واردات و صادرات بوده و علاقمند است تا برنامه هایی روی دست گرفته شود که از منابع طبیعی کشور در جهت ارتقا و انکشاف اقتصاد جامعه استفاده گردد .

جمعیت به منظور جلوگیری از افراط و تغییر در توزیع عوائد ملی که یکی از ویژگی های بازار ازاد است خواهان وضع مالیات مترقبی در موارد خاص می باشد .

بینش اقتصادی ما:

برای این که اقتصاد کشور در مسیر درست حرکت نماید، ضرورت احسان می شود تا برنامه جدید اقتصادی طرح شود تا انسان یک اقتصاد ملی وضع گردد که انسان آن را تداوم رشد و عدالت تشکیل می دهد.

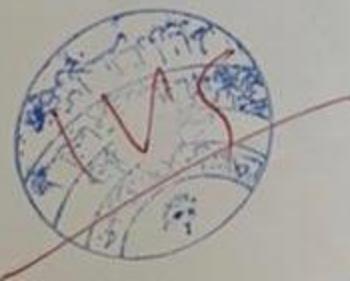
جمعیت به این باور است که باید اقتصاد کشور بر اصل ازادی اقتصادی همراه با نوآوری و تحول در سایه رشد یک دولت نیزمند و نهادهای که رفاه و عدالت را تضمین نماید استوار باشد . ازادی اقتصادی یگانه ضمن نوآوری و تحول و توسعه اقتصادی بوده البته همراه با نقش قوی نظریتی دولت در حمایت از رفاقت اقتصادی و منع احتکار در بازار و حمایت از گروه های فقیر به گونه که از تحقق عدالت در توزیع ثمره های رشد و توسعه ضمانت نماید .

این اقتصاد ملی باید بر اصول اقتصاد مبتنی بر علم منکی باشد و سهمگیری فعال سرمایه انسانی را در رهبری این عملیه توسعه و تحول، ضمانت نماید .

پایه های بینش اقتصادی جمعیت بر اصول ذیل استوار است:

۱- اسن افغانی در محور عملیه توسعه اقتصاد قرار داشته که خواسته های آن را انجام نماید و از ثمره های آن استفاده کند .

۲- ارزش ها و اخلاق جدا از علکرد های اقتصاد مادی در عرصه های مختلف نبوده و هر دو دو روی یک سکه اند .

بناء تمسک به بخش ارزش اخلاقی، امری است ضروری و لازمی، زیرا همین ارزش‌ها و اخلاق اند که بحیث بگانه ضامن اساسی یکپارچگی حفاظت جامعه به حساب رفقه و ستر مناسبی را برای پیشرفت آن تشکیل می‌دهد.

نهضت اقتصادی و تمدنی در سرزمین‌های اسلامی ما در گذشته بر همین ارزش و اخلاق استوار بودند که با عمل خلاق و افرینشگرانه یکجا به پیش رفتند.

3. از ایدی اقتصادی و رقابت سالم اساس پیشرفت و ترقی را تشکیل داده و از همین جهت است که نقش بخش، در حیات اقتصادی کشور نقشی است حیاتی.

4. برقراری دادن به مصلحت عمومی بدور از متضرر مدن افراد و از ایدی اقتصادی آن‌ها.
5. متابع عمومی کشور حق همه شهروندان افغانی بوده و همه از حق مساویانه در استفاده از آن‌ها برخوردارند.

6. اصلاح موسسات و نهادها بگانه راه مقاومت در برابر مشکلات اقتصادی کنوی بوده و تضمین کننده پیشرفت، رفاه و عدالت می‌باشد. به کار انداختن دولت قانونی در راستای تنظیم معاملات اقتصادی افراد پایه اساسی تحقق اهداف توسعه و حمایت از جامعه به حساب می‌رود.

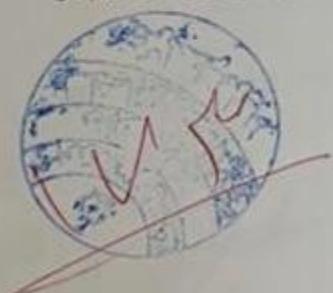
7. اهمیت دادن به نقش اقتصاد جمعی در منظمه اقتصادی از طریق ازاد گذاشت و تاسیس جمیعت های وطنی و ناکد بر زکات و وقف و همه اعمال خیریه که تضمین کننده نیرومندی حیات اقتصادی و تقویه مشارکت جمیعت بوده و فضای تعاون در جامعه را گسترش می‌دهد، البته مشروط به این که نقش این اقتصاد جمعی در روشنایی خواسته‌های برنامه عمومی دولت باشد.

8. افغانستان همه موافقنامه‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مربوط به اقتصاد را محترم شماریده البته مشروط به این که با تعهدات کشور در سازمان عرصه‌ها تصالیم نداشته و در تعارض با مصالح آن نداشته و باید از موافقنامه‌ها منطقه و بین‌المللی استفاده اعظمی صورت گیرد.

سیاست مالی ما:

1- ناتوانی توازن مالی و دین عمومی که بتواند از تداوم مالی و تقلیل در خطرهای قرض‌های داخلی و خارجی.

2- تنظیم و توجیه مصارف حکومتی تحت رهبری مقام اعلیٰ قوه اجرانی. تحقق این امریکه‌ها از نهادهای امکان پذیر است که بدون هر گونه فائدہ بار دوش بودجه دولت بوده و از جمله می‌توان به سفرهای خارجی بدون فائدہ، منع تداوی در خارج به مصرف دولت و خلوکبری از انارشیم در نیعنی مشاوران و...

- 3- منابع مالی ادارات محلی باید تکمیل کننده مصارف حکومتی بوده تا پروژه های توسعه و تقدیم خدمات بهتر باشد.
- 4- تجدید نظر در نحوه مصارف برای اولویت دادن به مصارف عرصه های صحت، تعلیم و توسعه داده.
- 5- تجدید نظر در تشکیل منظمه مالیات به گونه ای که عدالت در مالیات را تضمین نموده و باعث ریادت در واردات عمومی شود تا جوابگوی مصارف.
- 6- کمک به بخش های اقتصادی صنعتی و غیره باید مشروط به این باشد که زمینه های اشتغال و حمایت از حقوق کارگران و تحقق اولویت های برنامه توسعه و انکشاف را فراهم سازد.
- 7- استقلال کامل دستگاه مرکزی محاسبات منحیت ابزار اساسی نظارت بر دارای عمومی و ترکیز بر حق او در ارائه گزارش انحرافات مالی به مقامات ذی صلاح به گونه مستقیم.
- 8- انکشاف نظام نظارت مالی داخلی در چارچوب وزارت مالیه و در موسسات عمومی به گونه که بتواند از دارایی عمومی حمایت و مصرف آن به گونه شائسته.

6- در عرصه تجارت

به باور جمعیت پیشبرد رشد اقتصادی و حرکت به سوی اقتصاد برخوردار از قدرت رقابت اقتصادی در بازار جهانی، تنها از طریق اتخاذ آن سیاست تجاری امکان پذیر است که نوآوری، ابتکار و رقابت را در عرصه های تجارت داخلی و خارجی مورد تشویق و تشجیع قرار کرد.
بر همین اساس جمعیت در تحقق اهداف سیاست تجارتی داخلی و خارجی خوبیش، بر اجراءات ذیل تأکید می نماید:

الف. تجارت داخلی:

جمعیت بر اهمیت تنظیم حرکت تجارت داخلی در کثور تاکید ورزیده و بنابر اهمیتی که این حرکت در فراهم سازی کالاهای مورد نیاز برای مستهلكین در کثور دارد، ضرورت آن احساس می شود که گام های ذیل در جهت تحقق اهداف ذیل برداشته شود:

- 1- تجدید نظر بر قوانین تجارت داخلی به گونه که از حقوق هر یک تاجران و مستهلكین حفاظت به عمل آمد.
- 2- فعل ساختن نقش نظارت دولتی و غير دولتی بر بازار بخاطر جلوگیری از فعالیت های ابتکار

3. فراهم سازی منابع تمویل کارگران این عرصه موافق به تجارب نوین که به موسسات اجازه می دهد تا با تاجران متوسط و خورده تاجران معامله نمایند.
4. تنظیم پرسه های داخل شدن به بازار و خارج شدن از آنها تقویه نقش اتحادیه اطاق های تجارت و اتحادیه های کارگران و سازمان نهاد ها در ایجاد بخش رو به اکتشاف تجارت داخلی.
5. فراهم سازی بازارهای خاص در سطوح مختلف تجارتی از خلال بخش های خاص مناسب با شرایط وامکانات هر بخش همراه با تعهدات ولتزامات خاص مناسب به اهداف عمومی سیاست تنظیم این بازارها.

ب. تجارت خارجی:

جمعیت با درک اهمیت تجارت خارجی چه در سطح فراهم سازی کالاهای خدمات مورد نیاز اقتصاد کشور و چه از نگاه اعتیار آن بحیث راه تحقق رشد اقتصادی از طریق صادر نمودن تولیدات کشور به این باور است که باید تجارت خارجی مورد تجدید نظر قرار بگیرد، به ضرورت تجدید نظر در نقش تجارت خارجی افغانستان به گونه که توان رفایتی کشور را در بازارهای منطقه ای و جهانی بالا برده و سهم آن را در حرکت تجارتی در سطح منطقه و جهان مشخص سازد.

- 1- بازنگری در سیاست وارداتی کشور از راه ایجاد تحول در معیارها تا کشور باز از کالاهای ردی و فاقد مارک نباشد.

ضرورت این اجراءات بخاطر آن است که صنایع ملی غرق تولیدات بیگانه نگردد.

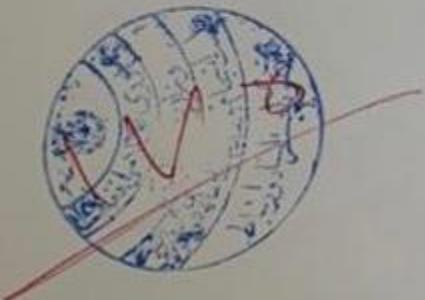
- 2- ضرورت ایجاد شرایط سلامت و صحت کالاهای وارداتی بخاطر اجتناب از وارد کردن کالاهای فاسدی که مسبب دچار شدن هموطنان به امراض می گردد.

- 3- کار در جهت ایجاد تغییر در فرهنگ مصرف افراد جامعه و ایجاد حسن مهنه دوستی و اهمیت دادن به تولیدات وطن.

- 4- ازدیاد در صادرات افغانی و تقلیل در صادرات مواد خام.

- 5- استفاده از امکانات موجود در توافق نامه های سازمان تجارت جهانی و محدود ساختن واردات تخریب کننده وطن، از خلال ایزارهای وقاوی واردات.

- 6- فعل ساختن دوائر همکاری اقتصادی در میان کشورهای منطقه و کشورهای اسلامی و ایجاد بازار مشترک بین کشور منطقه و اسلامی.

✓ ۷- در عرصه زراعت آبیاری و مالداری:
گرچه توجه به صنعتی شدن عامل اساسی در توسعه و رشد اقتصادی کشور هاست ، اما در شرایط کنونی
کشور ما زمینه ای کمتر وجود دارد ، از طرفی هم بیش از هشتاد درصد مردم ما به رزاعت و مالداری
مشغول اند لذا توجه به بهتر شدن وضع زراعتی کشور و حفاظت از جنگلات و علفچه را عامل مهمی در
رشد اقتصاد ملی بحساب می آید . نقاط نظر جمعیت در مورد انکشاف زراعت در افغانستان عبارت است
از :

حمایت از تولیدات زراعی

حمایت از صنعتی ساختن زراعت

احیاء اراضی بایر و غیر قابل کشت

توسعه ای آبیاری

حمایت از کشت بدیل برای اراضی که اقلام مواد مخدر زرع میشود .

جمعیت در برنامه توسعی کشاورزی همه جانبی خوبی برای یک اقتصاد خود کفا و منکی به خود بویژه
در عرصه تولید غله جات، گوشت و ماهی برنامه ذیل را در اولویت های کاری خود قرار می دهد:

۱- ازدیاد مساحت زمین های زراعتی از طریق:

• حمایت از اراضی سابقه زراعتی و جلوگیری از تجاوز به آن ها و منع پروژه های خاتمه سازی
در میان آن ها .

• احیاء زمین های کشور با استفاده از دریاها و طریقه های جدید آبیاری.

2- توسعه قدرت تولیدی زمین های زراعتی از طریق ازدیاد حد متوسط .

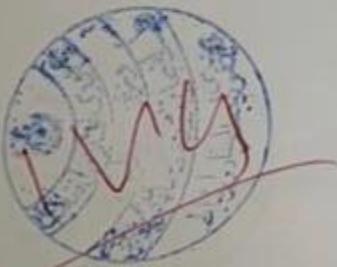
3- تولید در هر جریب.

4- فراهم سازی لوازم تولیدات کشاورزی.

5- توسعه نرودت های حیوانی، فارم های مرغداری و فارم های ماهی گیری.

6- فراهم سازی خدمات تولیدات نباتی و حبوبات.

7- احکام به ایجاد مراکز تعلیمی زراعتی و بحث های وپژوهش ها.

8 - در عرصه صنعت، انرژی و معدن

قرار تخصصات نسبی بی که در ساحت ذخایر معدنی افغانستان صورت گرفته کشور ما دارای معدن متنوع و قابل استخراج و استفاده است. دولت باست برای استخراج معدن با در نظر داشت امکانات مالی کشور اقدام لازم نماید و به ارتباط جلب سرمایه گذاری خارجی در استخراج معدن باملاک قرار دادن حفظ منافع ملی اقدام نماید، و از هر گونه استفاده شخصی و گروهی از معدن که ثروت مردم ماست بشدت جلوگیری نماید.

جمعیت در عرصه صنعتی ساختن کشور بر هماهنگی میان فعالیت های بخش های خصوصی داخلی، منطقه ای و بین المللی ترکیز نموده در راستای ساختن یک مرکز صنعتی و تکنولوژیکی در جهت خدمت به اهداف استراتژیکی اقتصادی و اجتماعی همراه با انکشاف متوازن بخش های انرژی و استفاده از معدن از وسائل ذیل استفاده می کند:

- 1- ایجاد کمپیون در سطح بالا برای صنعت، انرژی و استخراج معدن به اشتراک همه جهات ذی ربط تا ازین طریق در میان وزارت ها، هیئت ها و مؤسسات ذی علاقه رابطه برقرار شود.
- 2- سعی وتلاش مشترک دولت و بخش های خصوصی برای ایجاد یک مرکز صنعتی و استفاده اعظمی از آن در تولید صنایع در عرصه های مختلف اقتصادی و استراتژیکی.
- 3- برقراری رابطه بین پلان های انکشاف صنعتی و توسعه انسانی و عمرانی برای درآمدهای بیشتر از طریق این پژوهه ها و استفاده بزرگ از فراورده های آنها.
- 4- تقویه و اجراء سیاست های عمومی به منظور حفظ ثروت های صنعتی موجود و استفاده لازم ازین ثروت ها از طریق توسعه و بلند بردن کارانی آنها.
- 5- تقویه و انکشاف ماشین آلات صنعتی متناسب به شرایط مواد خام محلی و فعل ساختن ابزار ها و الات نقل و انکشاف دستگاه های ماشینری از طریق ازدید بودجه پژوهش های علمی و استفاده از تجربه داخلی و خارجی.
- 6- تجدید نظر در سیاست تعلیمی متناسب به نیازمندی های صنعت و پژوهش علمی و بلند بردن سطح تعلیم مسلکی و تجربه حرفه ای.
- 7- استفاده بهتر از ثروت های معدنی از طریق ازدید قیمت های آنها.
- 8- اجراء سیاست های که هدف آنها تحقق منافع متبادل بین دولت و شرکت های داخلی و خارجی در عرصه های استخراج و تولیدات صنعتی از ثروت های پترولی و معدنی و تلاش در راه تنظیم قوانین جهت استفاده بهتر ازین ثروت ها و جلوگیری از به هدر رفتن آنها.

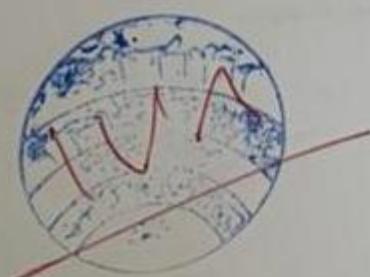
۹. تنظیم برنامه پلان همه جانبه انرژی جهت پاسخگوی به نیازمندی های توسعه و کار در جهت اتخاذ یک سیاست متوازن در تولید انرژی از منابع مختلف چون پترول، گاز طبیعی و یا منابع بدل چون از استفاده از انرژی بادها و انرژی آفتاب و انرژی هستوی همراه با کار در تقویه پروژه های انرژی جدید.

9 - در عرصه صحت، دوا و محیط

الف. صحت :

برنامه جمعیت در راه توسعه بخشی صحي:

- [۱] - توجه به ایجاد مراکز صحي برای همه شهروندان بدون در نظر داشت توان مالی و محل سکونت وضمنات تداوی از اداره برای کسانی که از اداری تداوی در جای دیگر را دارند.
- ۲- بلند بردن سطح خدمات صحي با رعایت عدالت در توزیع آن به گونه ای که شهروندان بی بهره از توانایی مالی، بتوانند از معاینه در خور حال شان برخوردار شوند.
- ۳- توجه به گسترش دامنه بيمه های صحي جهت استفاده همه شهروندان.
- ۴- تزیید بودجه بخش صحي در چارچوب بودجه عمومی دولت.
- ۵- توجه به ایجاد کلینیک های صحي کوچک و خور در شهرها، روستا ها و مراکز همراه با پشتیبانی از فعالیت های صحي داوطلبانه و معاینه خانه های خیریه که به گونه مجانی خدمات صحي را تقديم هموطنان می کنند.
- ۶- مجهز ساختن شفاخانه های دولتی به بهترین دستگاه های طبی، معالجوي و جراحی.
- ۷- بلند بردن ظرفیت های دکتوران و بهبود بخشیدن به وضع زندگی آنان.
- ۸- فرام ساختن تعداد کافی، امبولانس های مجهز با تجهیزات جدید و پرستاران و نفرم ها.
- ۹- بلند بردن سطح دانش نرسنگی و پرستاری و بهتر ساختن وضع مالی این طبقه.
- ۱۰- اهتمام به مراکز صحي عمومي و فعل ساختن ديد و وابدهای صحي و ارسال کاروان های طبی به روستا ها و شهرها.
- ۱۱- طرح یک پلان کلی و امداده کردن برنامه های لازم جهت وقايه و علاج مریضان معناد به مواد مخدر.
- ۱۲- تهیه و نشر اعلاميه ها و نقشه های صحي روشن برای امراض مزمن و اسباب اساسی وفبات و برنامه علاج آن ها.

ب - دوا :

در ارتباط به قضیه دوا، برنامه مابینی بر فراهم سازی دوای است که در پهلو موثریت، باید در اختیار همه افشار جامعه به قابلیت مناسب قرار گیرد.

حق این برنامه با اتخاذ سیاست مابینی بر امور ذیل پذیر است:

۱- اجازه فعالیت به شرکت های تولید و توزیع دوا متناسب به هدف باد شده.

۲- اتخاذ سیاست نرخ گذاری دواها متناسب به توان مالی افراد کم درآمد.

۳- ایجاد لایرانوار های مجهز به تخفیک جدید بخاطر ضمانت از موثریت دواها.

۴- کار در جهت تهیه برنامه تأسیس فابریکه های دواسازی بخاطر شکستن سیاست احتكار ادویه امراض مزمن همراه با کار در جهت رشد قدرت رقابت مراکز دواسازی کشور.

۵- توسعه پژوهش های علمی پیرامون ادویه در همکاری با دانشگاه ها، وزارت صحت و نهادهای هسته ای در بردن از کشور جهت تبادل تجرب و استفاده از تحولات جدید درین عرصه.

۶- باز نگری قوانین دواسازی و دواخانه ها جهت هماهنگی با تحولات جدید

۷- مبارزه بر ضد ادویه قاجاقی و فاقد آدرس معین.

۸- وضع اساسات، ضوابط و معیارها برای نظارت، ثبت و نرخ گذاری ادویه.

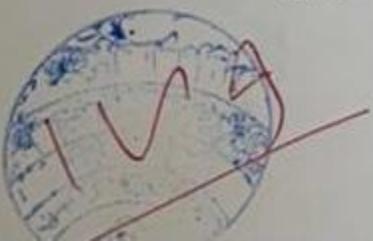
۹- غفو مالیات گمرکی از دواهای ضروری وارداتی و مواد اولیه که دواسازان کشور بخاطر تولید ادویه اساسی، آن ها را وارد می کنند.

ج - محیط :

جمعیت به این باور است که باید بین انسان و محیط زیست او که خداوند در طبیعت برایش خلق کرده است، توازن وجود داشته و باید اجازه داده شود که فابریکه ها در محیط طبیعی و عمرانی بدون درنظر داشت مصالح عالمه تأسیس گردد. قابل باد اوری است که فابریکه های ایجاد شده و ملموس در محیط های عمرانی و طبیعی خود معمول پلان های نادرست و برتری دادن مصلحت های شخصی بر مصلحت های جمعی می باشد.

از همین جهت باید نکات اساسی و اولویت های ذیل در ارتباط به انواع الوده گی های محیطی موردست گرفته شود:

۱- ایجاد کمپیونی در سطح بالا در عرصه های صحت، محیط و دوا برای توحید نلاش های وزارت صحت، ریاست حفظ محیط زیست ایجاد گردد این کار باید در هماهنگی عمومی با دولت بخاطر حفاظت از ثروت های طبیعی و مبارزه بر ضد الوده گی آب ها و فراهم نمودن محیط پاک، صحی و سازن نهادهای صحی و محیطی در کشور صورت پذیرد.

2. توجه به تزیید بودجه اختصاصی بخش حفظ محیط زیست در هماهنگی عمومی با دولت
با خاطر حفاظت از ثروت های طبیعی و مبارزه بر ضد الوده گی اب های آشامیدنی، و فراهم
سازی محیط پاک صحي.

3. استفاده از تکنولوژی جدید برای حل مشکل اب های نوشیدنی در قریه ها.

4 - ایجاد کمیسیونی برای حفظ بستر دریایی کابل از ملوث والوده گی و طرح پلان استفاده از آن

از طریق طرح برنامه ای توسط کارشناسان عرصه محیط زیست.

10 - امور دفاعی و امنیتی :

جمعیت قوای مسلح کشور را حامی استقلال ملی ، حاکمیت ملی و تمامیت ارضی و حافظ منافع علیای
کشور وضامن امنیت ملی می داند . با درک همین واقعیت جمعیت معتقد است که قطعات قوای مسلح
کشور اعم از قوای زمینی و هوایی باید بصورت کاملاً عصری مکافیزه و با اسلحه جدید مطابق ایجابات
دفاعی کشور مجهز گردد . چون کادر های مسلکی نظامی اسلام اردوی با کفایت و مدافعانه کشور را تشکیل
می دهد . بنابر آن جمعیت دولت را مکلف می داند که در تربیه کادر های مسلکی نظامی مخصوصاً در

این برده حساس تاریخ کشور که اردوی ملی در حال تشکیل و توسعه است سعی بلیغ بخراج دهد .

تربیه کادر های مسلکی از یکطرف مستلزم توسعه هر چه بیشتر موسسات تعلیمات عالی نظامی بوده از
طرف دیگر ایجاب مینماید که افسران جوان به ممالک پیشرفته جهان چهت تحصیلات عالی عسکری اعزام
شوند.

جمعیت به این باره است که دولت در این مرحله از تاریخ کشور که هنوز هم نلاشهای خرابکارانه دشمنان
صلح و نیت سیاسی ، وحدت ملی ما را تهدید می نماید ، بایست با سرعت هر چه تمام تر تشکیل اردوی
ملی را که صلح دائمی و سرتاسری را ضمانت می نماید تکمیل نموده و مانع فعالیت گروه های امن سنتز
و نامنظم مسلح گردد . در تشکیل اردو نقش محوری و سرنوشت ساز مجاهدین این فرزندان فدا کار میهن
و فهرمانان دوران جهاد و مقاومت را نباید نادیده گرفت و از تجارت آنها در ارتش استفاده شود .

از نظر جمعیت قوای مسلح بایست از مسائل سیاسی آگاهی کامل داشته ولى نباید در سیاست مداخله نمایند.
لیروهای امنیتی می بایست طوری آموزش بینند که با مردم نه بعنوان رعیت بلکه به عنوان شهر و ندان از اد
، با اعزت و احترام برخورد نمایند .

به امید افغانستان همیشه از ازاد ، آباد و مستقل و برخوردار از اقتدار ملی در زیر برق پر افتخار اسلام .

و من الله التوفيق

